

Zorginstituut Nederland

201800773

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2020014027

Datum 19 maart 2020
Betreft Definitief advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2019042889

Onze referentie
2020014027

Uw referentie
201800773

Uw brieven van
21 augustus 2019 en
12 maart 2020

Geachte mevrouw !

Hierbij bevestig ik de ontvangst van het verslag van de hoorzitting en de aanvullende stukken.

Uit het verslag en de aanvullende stukken komen geen feiten of omstandigheden naar voren die Zorginstituut Nederland aanleiding geven het voorlopig advies te herzien. U kunt het voorlopig advies hierbij als definitief beschouwen.

Het Zorginstituut merkt naar aanleiding van de aanvullende stukken het volgende op. De kern van het geschil ziet op de vraag of sprake is van een causaal verband tussen de aandoening van verzoeker (Lyme borreliosis) en verlies van de gebitselementen. In het voorlopig advies is geconcludeerd dat er geen wetenschappelijk bewijs bestaat voor dit verband. Verzoeker heeft daarom geen indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. De aanvullende stukken bevatten geen nieuwe informatie met betrekking tot het causale verband. De aanvullende stukken hebben betrekking op het maatmanbeginsel, ofwel de vraag in hoeverre de orale conditie van verzoeker al verzwakt was voordat een eventuele indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp ontstond. Omdat geen sprake is van een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp wordt niet toegekomen aan de beoordeling van het maatmanbeginsel.

Hoogachtend,

(Handwritten mark)

Hoofd afdeling Zorg

Zorginstituut Nederland

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2019045510

Datum 16 september 2019
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2019042889

Onze referentie
2019045510

Uw referentie
201800773

Uw brief van
21 augustus 2019

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 21 augustus 2019 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van implantaten en de daarop te plaatsen kronen.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel B.20. van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Casus

Verzoeker is sinds 1994 bekend met parodontale problematiek. In 2014 zijn er bij verzoeker versneld frontelementen van het ondergebit losgeraakt. Er is toen een brug op implantaten geplaatst. Verzoeker heeft destijds een aanvraag gedaan tot vergoeding van deze kronen en implantaten welke door verweerder is afgewezen. In 2018 heeft verzoeker verzocht om een heroverweging van de beslissing omdat bleek dat er een relatie kan zijn tussen de parodontale problematiek en de ziekte van Lyme. Verzoeker heeft namelijk een geneeskundig onderzoek laten uitvoeren over de periode maart 2010 – oktober 2011 waaruit

bleek dat toen sprake is geweest van meerdere manifestaties van een gediagnosticeerde Lyme borreliosis. Verzoeker stelt dat de tandheelkundige behandeling nodig was ten gevolge van de ziekte van Lyme waardoor hij aanspraak kan maken op vergoeding van de kosten ten laste van de basisverzekering.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
16 september 2019

Onze referentie
2019045510

Verweerder heeft de aanvraag tot vergoeding van de implantaten en kronen afgewezen. Verweerder voert hierbij aan dat er geen causaal verband bestaat tussen de ziekte van Lyme en het verloren gaan van het onderfront.

Juridisch kader

Volgens de Zvw wordt tandheelkundige zorg voor volwassen verzekerden niet vergoed vanuit de basisverzekering. Dit is slechts anders bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. De bijzondere tandheelkundige hulp is beschreven in het eerste lid van artikel 2.7 Besluit zorgverzekering (Bzv). Een indicatie tot bijzondere tandhulp kan slechts voorkomen in drie gevallen:

- a) bij een ernstige ontwikkelingsstoornis, een groeistoornis of een verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel;
- b) als de verzekerde een niet-tandheelkundige lichamelijke of geestelijke aandoening heeft **en** de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.
- c) als een medische behandeling zonder de mondzorg onvoldoende resultaat heeft **en** de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.

In het geval van verzoeker dient er getoetst te worden aan sub b. Sub b ziet op een aandoening die niet tandheelkundig is, zoals bijvoorbeeld Lyme borreliosis, en door de aandoening of behandeling van deze aandoening het gebit dermate verslechterd is, dat er geen tandheelkundige functie is of kan worden behouden of verworven gelijkwaardig aan die welke de verzekerde zou hebben gehad als hij de aandoening niet zou gehad.

Kortom: als de ziekte of aandoening zich niet had voorgedaan, was de tandheelkundige hulp ook niet nodig geweest.

Daarnaast staat in de wet dat de hulp noodzakelijk moet zijn om een tandheelkundige functie te behouden, "*gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet had voorgedaan*". Dit wordt het maatmanbeginsel genoemd. Schade aan het gebit die is ontstaan door de aandoening of behandeling kan in het kader van de bijzondere tandheelkunde worden hersteld (dit valt dan onder de aanspraak op grond van sub b). Schade die al vóór de aandoening of behandeling aanwezig was kan niet in dit kader worden hersteld.

Tandheelkundige beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur.

Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Uit het dossier blijkt dat de verzekerde zeker vanaf 1994 bekend was met ernstige parodontale problematiek, waarvoor hij zich onregelmatig liet behandelen. Als gevolg van deze parodontale problematiek zijn gebitselementen los gaan staan en verloren gegaan. Deze elementen zijn vervangen door implantaatgedragen kronen.

Datum
16 september 2019

Onze referentie
2019045510

De verzekerde geeft aan in 2010 een infectie met de ziekte van Lyme te hebben doorgemaakt, en dat deze infectie het verlies van de gebitselementen heeft veroorzaakt. Een search (d.d. 4 september 2019) naar de beschikbare evidence met betrekking tot de relatie tussen parodontaal verval en de ziekte van Lyme heeft geen wetenschappelijke publicaties opgeleverd. Een causaal verband tussen beide aandoeningen kan derhalve niet worden aangenomen en een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp kan niet worden geconstrueerd.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier is niet aangetoond dat verzoeker een indicatie heeft voor bijzondere tandheelkundige hulp. De implantaten en kronen komen derhalve niet voor vergoeding in aanmerking ten laste van de basisverzekering.

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot afwijzing van het verzoek.

Hoogachtend,

.....
Hoofd afdeling Zorg